

Sygn. akt VIII Ns 232/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy w wniosku J. T.

z udziałem E. T.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

- 1) ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków J. T. i E. T., którego wspólność ustała wskutek wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 8 grudnia 2015 roku wydanego w sprawie o sygn. akt XII C 672/15 o rozwiązaniu przez rozwód związku małżeńskiego, wchodzi prawo własności samochodu osobowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2004, o wartości 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych);
- 2) dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków J. T. i E. T. w ten sposób, że prawo opisane w punkcie 1 postanowienia przyznać na wyłączną własność wnioskodawcy – J. T.;
- 3) ustalić, że nakład z majątku wspólnego byłych małżonków J. T. i E. T. na majątek osobisty E. T. wynosi 67.400,00 zł (sześćdziesiąt siedem tysięcy czterysta złotych);
- 4) ustalić, że nakład z majątku wspólnego byłych małżonków J. T. i E. T. na majątek osobisty J. T. wynosi 25.457,01 zł (dwadzieścia pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt siedem złotych jeden grosz);
- 5) zasądzić od E. T. na rzecz J. T. tytułem spłaty oraz rozliczenia nakładów wskazanych w punkcie 3 i 4 postanowienia kwotę 10.971,50 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy), płatną w terminie 7 (siedmiu) dni od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności;
- 6) odstąpić od obciążenia stron postępowania nieuiszczonymi kosztami sądowymi;
- 7) ustalić, że w pozostałym zakresie strony ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt VIII Ns 232/16

UZASADNIENIE

W dniu 21 stycznia 2016 roku J. T., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, złożył w Sądzie Rejonowym w Pabianicach wniosek o podział majątku wspólnego. Wnioskodawca wniósł o ustalenie, że w skład majątku

wspólnego byłych małżonków J. T. i E. T., wchodzą nakłady dokonane na nieruchomości stanowiącej własność E. T., położonej w K., przy ul. (...), oznaczonej jako działka o nr (...) w postaci: przyłącza elektrycznego, przyłącza wody o wartości, projektu domu, fundamentów, cegły owczary, dachu, przyłącza, ogrodzenia, cementu, żwiru i stropów, stali zbrojeniowej, instalacji elektrycznej, instalacji hydraulicznej, licznika elektrycznego, tynków, kominów, gładzi, okien zwykłych i dachowych, instalacji kanalizacyjnej wraz z szambem, obrzeży i skorygowania, wylewek oraz ziemi i torfu.

J. T. wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego byłych małżonków

w ten sposób, aby poczynione nakłady, o których mowa wyżej, zostały przyznane na wyłączną własność uczestniczki ze spłatą na rzecz wnioskodawcy kwotą 175.000 zł, oraz ustalenie, iż wartość przedmiotowej nieruchomości wraz z nakładami wynosi 400.000 zł, zaś wartość działki, na którą strony dokonały nakładów, a która stanowi odrębny majątek uczestniczki - 50.000 zł.

W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że jego związek małżeński z uczestniczką został rozwiązany przez rozwód wyrokiem z dnia 8 grudnia 2015 roku. W czasie trwania małżeństwa strony dokonały nakładów na działkę stanowiącą odrębny majątek uczestniczki, które zwiększyły wartość nieruchomości.

(wniosek k. 2-4)

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia tut. Sądowi.

(postanowienie k. 8)

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania E. T., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, przyłączyła się do wniosku o podział majątku wspólnego byłych małżonków co do zasady, zakwestionowała jednak skład i wartość tego majątku wskazaną przez wnioskodawcę. Uczestniczka podniosła, że w czasie trwania małżeństwa z majątku wspólnego stron spłacone zostały zobowiązania wnioskodawcy sprzed ślubu w wysokości ok. 30.000 zł, a wynikające z kredytu bankowego, który ten przeznaczył na remont mieszkania swojej matki. E. T. podniosła, że wnioskodawca pominął we wniosku fakt pobrania kwoty 7.000 zł ze wspólnego konta stron oraz posiadania samochodu marki M. (...) o wartości 40.000 zł i ruchomości w postaci: szlifierki do czyszczenia gałęzi, wkrętarki, końcówek B. i młota udarowego stanowiących ich majątek wspólny. W dalszej kolejności uczestniczka wyjaśniła, że na rozpoczęcie budowy domu otrzymała od rodziców w dniu 18 listopada 2019 roku darowiznę w wysokości 100.000 zł, przy czym kwota 50.000 zł została przekazana wcześniej i przeznaczona na postawienie stanu surowego budynku. Reszta otrzymanych środków została przeznaczona na dalszą budowę domu. W ocenie uczestniczki, z nakładów wskazanych we wniosku wspólne pozostają jedynie: ogrodzenie, cement, instalacja elektryczna, instalacja hydrauliczna, licznik elektryczny, tynki wewnętrzne – materiał, kominy, gładzie – materiał, okna wraz z montażem, instalacja kanalizacyjna, obrzeża, wylewki, ziemia stanowiące nakłady o łącznej wartości 55.415 zł. Uczestniczka wskazała przy tym, że przyłącze elektryczne do budynku zostało przez nią zamówione i zapłacone przed zawarciem związku małżeńskiego, z kolei przyłącze wodociągowe zostało wykonane wprawdzie po ślubie, ale z pieniędzy otrzymanych przez nią w darowiznie. Uczestniczka podniosła ponadto, że w czasie trwania małżeństwa zamieszkiwała z wnioskodawcą w domu jej rodziców, z tytułu czego nie ponosili żadnych kosztów, poza zakupem żywności. W tym okresie oboje pracowali, przy czym ona sama w związku z urodzeniem dziecka przez 3 lata przebywała na urlopie macierzyńskim. Wnioskodawca zarabiał około 2.600 zł miesięcznie, z czego kwotę po 500 zł przeznaczał na spłatę swoich zobowiązań. Wobec powyższego uczestniczka wniosła o ustalenie, że majątek wspólny składa się z ruchomości wartości 41.700 zł, pozostających w posiadaniu wnioskodawcy oraz nakładów na budynek mieszkalny o łącznej wartości 55.415 zł i o dokonanie podziału majątku wspólnego byłych małżonków w ten sposób, że wnioskodawca otrzyma na własność ruchomości będące w jego posiadaniu, zaś uczestniczka nakłady na budynek mieszkalny, a nadto o rozliczenie wydatków poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy w postaci spłaty kredytu w wysokości ok. 30.000 zł.

(odpowiedź na wniosek k. 37-41)

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2017 roku wnioskodawca podtrzymał wniosek. Oświadczył, że nakłady, o rozliczenie których wnosi, zostały poczynione z majątku wspólnego stron na majątek uczestniczki. Wyjaśnił, że obrzeża i skorytowanie to prace związane z położeniem kostki i krawężników dookoła domu, zaś wylewki to posadzka w domu. Ponadto, wnioskodawca przyznał okoliczność pobrania ze wspólnego konta kwoty 7.000 zł, którą to kwotę przeznaczył na majątek osobisty. Podniósł, że strony wspólnie zawarły umowę o kredyt odnawialny, z którego wspólnie korzystały. Odnośnie ruchomości wskazał, że składają się na nie samochód marki M. o wartości 15.000 zł, w którego jest posiadaniu, a także wskazane przez uczestniczkę urządzenia o łącznej wartości 1.700 zł, przy czym w zakresie urządzenia oznaczonego, jako końcówka B., wnioskodawca podał, że w istocie jest to kątówka H., co też uczestniczka potwierdziła. Jednocześnie wnioskodawca zaprzeczył, aby był w posiadaniu w/w urządzeń. Na koniec oświadczył, że otrzymał w 2010 roku z Anglii zwrot podatku w kwocie 5.000 zł z tytułu pracy wykonywanej przed ślubem, którą to kwotę przeznaczył na budowę, a także, że 2 lata po zawarciu małżeństwa otrzymał premię gwarancyjną z książeczki oszczędnościowej w wysokości 5.077,74 zł.

Uczestniczka podtrzymała stanowisko w sprawie.

Na rozprawie w dniu 24 maja 2017 roku strony zgodnie oświadczyły, że wartość samochodu to kwota 20.000 zł, zaś wartość pozostałych ruchomości to kwota 1.700 zł.

(protokół rozprawy k. 72-79, k. 97-104)

Na ostatniej rozprawie poprzedzającej ogłoszenie orzeczenia strony oświadczyły zgodnie, że poza samochodem strony podzieliły się już wszystkimi rzeczami ruchomymi wchodzącymi w skład ich majątku wspólnego i nie wnoszą o objęcie ich orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, w pozostałym zakresie podtrzymały stanowiska w sprawie. Uczestniczka oświadczyła nadto, że jest w stanie spłacić jednorazowo wnioskodawcę do kwoty 13.000 zł.

(protokół rozprawy k. 271-271v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. T. i J. T. zawarli związek małżeński w dniu 4 października 2008 roku. W trakcie trwania małżeństwa, w sierpniu 2009 roku, stronom urodził się syn.

Związek małżeński stron został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 8 grudnia 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. XII C 672/15, który to wyrok jest prawomocny. E. T. ma 35 lat, J. T. 43 lata.

(z akt sprawy XII C 672/15: wyrok z dnia 8 grudnia 2015 roku; okoliczności bezsporne)

Na datę ślubu wnioskodawca posiadał zadłużenie w (...) Banku S.A. z tytułu: umowy o kartę kredytową z dnia 19 kwietnia 2005 roku w kwocie 2.439,29 zł, umowy kredytu gotówkowego z dnia 3 lipca 2006 roku w kwocie 2.620,31 zł, umowy o kredyt w (...) z dnia 5 października 2008 roku w kwocie 13.397,41 zł, łącznie w kwocie 18.457,01 zł. Zadłużenie to zostało przez J. T. spłacone odpowiednio w dniach 11 marca 2014 roku, 9 lipca 2010 roku i 23 grudnia 2010 roku, ze środków wspólnych stron, w tym z pieniędzy, jakie strony otrzymały w ramach prezentów ślubnych.

(dowód z przesłuchania wnioskodawcy 00:24:09-00:54:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 00:58:00; 01:00:15-01:02:30 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, dowód z przesłuchania uczestniczki 00:54:24-01:21:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 01:08:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, pisma z (...) Banku k. 84 i k. 108, okoliczności bezsporne)

W dacie zawarcia przez strony związku małżeńskiego E. T. była właścicielką nieruchomości gruntowej położonej w K., przy ul. (...), oznaczonej jako działki nr (...), o łącznej powierzchni 0,1985 ha.

(wydruk z kw k. 28-32, okoliczności bezsporne)

Nieruchomość, o której mowa wyżej, była niezabudowana, a strony miały zamiar postawić na niej dom mieszkalny. W związku z przyjętymi planami, uczestniczka otrzymała od swoich rodziców A. W. i M. W. darowiznę w kwocie 50.000 zł z przeznaczeniem na postawienie stanu surowego budynku. Środki te nie zostały fizycznie wypłacone uczestnicze, a przeznaczone przez jej rodziców i uczestniczkę na pokrycie wydatków związanych z pracami budowlanymi. Ze środków tych zostało sfinansowane m.in. wykonanie przyłącza elektrycznego i wody, wylanie fundamentów, zakup cegieł, wykonanie konstrukcji dachu. E. T. została przy tym wskazana jako inwestor w protokole odbioru przyłącza wodociągowego, ponadto na nią zostały wystawione faktury za wykonanie tego przyłącza, jak i przyłącza do sieci elektrycznej. Budynek mieszkalny został wzniesiony przez ojca uczestniczki, który z zawodu jest murarzem. Ojciec uczestniczki w trakcie prac przy budowie korzystał z pomocy kolegów z pracy z zakładu budowlanego, w tym S. D.. Okazjonalnie na budowie pomagał wnioskodawca. Z tytułu wykonanych prac budowlanych strony nie poniosły żadnych wydatków. Ojciec uczestniczki swoją pracą odpracowywał udzieloną mu pomoc przy budowie nieruchomości uczestniczki. Strony samodzielnie, ze wspólnego majątku, sfinansowały postawienie ogrodzenia, wykonanie instalacji elektrycznej, hydraulicznej i kanalizacyjnej, zakup cementu, tynków, gładzi, ziemi, licznika elektrycznego, okien, wykonanie posadzek w domu, położenie kostki i krawężników na podwórzu, wykonanie kominów. Środki na pokrycie w/w wydatków pochodziły z wynagrodzenia stron oraz zgromadzonych w ramach prezentów ślubnych środków pieniężnych. W dniu 23 lipca 2009 roku strony zlikwidowały księżeczkę mieszkaniową przez wypłatę środków w kwocie 5.077,74 zł. Ponadto, w czasie małżeństwa, J. T. otrzymał zwrot podatku z tytułu pracy w Anglii. Środki zostały przeznaczone na bieżące potrzeby rodziny.

(dowód z przesłuchania wnioskodawcy 00:24:09-00:54:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 00:58:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, dowód z przesłuchania uczestniczki 00:54:24-01:21:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 01:08:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, zeznania świadka A. W. 00:05:59-00:24:03 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, zeznania świadka M. W. 00:24:03-00:42:48 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, zeznania świadka S. D. 00:44:19-00:50:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, faktury k. 47-49, k. 54-56, protokół odbioru przyłącza wodociągowego,

pismo k. 70)

Umową darowizny z dnia 18 listopada 2009 roku zawartą w formie aktu notarialnego, A. W. i M. W. – rodzice uczestniczki darowali E. T. pieniądze w kwocie 100.000 zł do jej majątku osobistego. W umowie wskazano, że część pieniędzy w kwocie 50.000 zł została już przekazana i wykorzystana na postawienie stanu surowego budynku, a dalsza część pieniędzy w kwocie 50.000 zł zostanie przekazana obdarowanej do dnia 31 października 2010 roku z przeznaczeniem na dalsze prace budowlane. Darowane pieniądze pochodziły z oszczędności rodziców uczestniczki (obydwoje rodzice uczestniczki pracują, przy czym jej ojciec A. W. z zawodu murarz pracuje zarówno w swoim gospodarstwie rolnym jak i w zakładzie budowlanym) oraz sprzedaży działki za cenę 30.000 zł, którą to kwotę w całości przeznaczyci na darowiznę dla córki, oraz sprzedaży inwentarza żywego. Matka uczestniczki wzięła ponadto dwie pożyczki na sfinansowanie budowy domu dla córki jedną, którą przeznaczyła na początkowe prace kolejną na dach w budynku E. T.. Rodzice uczestniczki długo wcześniej przed rozpoczęciem budowy oszczędzali na wybudowanie domu córce

– uczestniczka już jako panna miała mieć budowany dom.

W akcie notarialnym wskazano, że stosownie do art. 4 a ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2006 roku o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn i ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych podatku od darowizny uczynionej przez A. i M. małżonków W. na rzecz córki E. T. nie pobrano.

(dowód z przesłuchania uczestniczki 00:54:24-01:21:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 01:08:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, zeznania świadka A.

W. 00:05:59-00:24:03 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, zeznania świadka M. W. 00:24:03-00:42:48 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, umowa darowizny k. 45-46v.)

W 2010 roku strony otrzymały od ojczyma wnioskodawcy samochód marki M. (...), rocznik 2004, który aktualnie jest w posiadaniu wnioskodawcy i który przedstawia wartość 20.000 zł.

(dowód z przesłuchania wnioskodawcy 00:24:09-00:54:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 00:58:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, okoliczności bezsporne)

W dniu 20 listopada 2014 roku wnioskodawca wypłacił ze wspólnego konta stron kwotę 7.000 zł, którą przeznaczył na majątek osobisty.

(wyciąg z rachunku k. 114, okoliczności bezsporne)

Wnioskodawca pracował przez cały czas trwania związku małżeńskiego, natomiast uczestniczka po urodzeniu dziecka w 2009 roku przez okres kilku lat przebywała na urlopie macierzyńskim/wychowawczym. Strony nigdy nie zamieszkały na nieruchomości stanowiącej własność uczestniczki. Na datę wyroku rozwodowego budowa domu nie została zakończona. Do dnia 9 sierpnia 2017 roku stan nieruchomości nie uległ zmianie, z wyjątkiem zamontowania wrót garażowych i drzwi wejściowych oraz wykonanego docieplenia stropodachu z wełny mineralnej, które to prace zostały sfinansowane przez E. T..

(dowód z przesłuchania wnioskodawcy 00:24:09-00:54:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 00:58:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, dowód z przesłuchania uczestniczki 00:54:24-01:21:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2017 roku w zw. z 01:08:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 24 maja 2017 roku, okoliczności bezsporne)

Wartość rynkowa przedmiotowej nieruchomości gruntowej, zabudowanej będącym w trakcie budowy, niezamieszkałym, niefunkcjonalnym, niezagospodarowanym i niewykorzystywanym budynkiem mieszkalnym, jednorodzinny, obliczona dla aktualnego sposobu wykorzystania, oszacowana w podejściu porównawczym i metodzie porównywania parami, liczona na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego wynosi po zaokrągleniu 368.200 zł. Wartość ta uwzględnia rodzaj nieruchomości, jej położenie, sposób użytkowania, przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy B., stopień wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej, stan zagospodarowania, zaawansowanie robót budowlanych oraz aktualnie kształtujące się ceny w obrocie nieruchomościami. Wzniesiony na nieruchomości budynek mieszkalny jest parterowy, z poddaszem użytkowym, niepodpiwniczony, z garażem wbudowanym w bryłę budynku. Powierzchnia zabudowy wynosi – zgodnie z decyzją pozwolenia na budowę – 107,55 m², powierzchnia użytkowa – 132,65 m², kubatura – 860,65 m³.

Wartość rynkowa przedmiotowej nieruchomości gruntowej liczona bez zabudowy, wynosi po zaokrągleniu 155.800 zł. Wartość nakładów poczynionych z majątku wspólnego stron na mającej odrębny uczestniczki w postaci przedmiotowej nieruchomości wynosi po zaokrągleniu 67.400 zł.

(pisemna opinia biegłego sądowego wraz z operatem szacunkowym k. 119-172, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 242-247)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania stron oraz zeznania świadków. W zakresie poniesionych przez strony nakładów z ich majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki w postaci przedmiotowej nieruchomości, Sąd oparł się głównie na wyjaśnieniach E. T. oraz zeznaniach świadków A. W. i M. W.. Osoby te precyzyjnie opisały proces finansowania poszczególnych etapów budowy domu mieszkalnego, akcentując,

które z nich zostały pokryte przez środki przekazane uczestniczce w drodze darowizny, które zaś przez środki zgromadzone wspólnie przez strony. Relacje

w/w osób były logiczne i spójne, wzajemnie ze sobą korespondowały w zakresie relewantnych okoliczności, a jednocześnie znajdowały oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym o charakterze nieosobowym. Wyjaśnienia wymaga

w tym miejscu, że różnice między twierdzeniami stron na okoliczność poczynionych wspólnie nakładów dotyczyły wyłącznie części prac, tj. przyłącza elektrycznego i wody, projektu domu, wykonania fundamentów i dachu, a także zakupu cegieł. W pozostałym zakresie strony, jak również przesłuchani w sprawie świadkowie, byli zgodnie odnośnie tego, iż źródłem finansowania był wspólny majątek dorobkowy stron, a jedyne różnice dotyczyły wyłącznie wartości tychże nakładów. Oceniając depozycje wnioskodawcy na okoliczność finansowania spornych prac Sąd uznał, iż nie znajdują one oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie

i w konsekwencji nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia. W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów, które dawałyby podstawę do wniosku, iż posiadał on wraz z ówczesną małżonką wspólnie zgromadzone fundusze, które pozwoliłyby na wykonanie spornych robót. Wprawdzie J. T. powołuje się na sumę pieniężną zebraną w ramach prezentów ślubnych, czy też na świadczenie wypłacone przez ubezpieczyciela w związku z przebyłym wypadkiem drogowym, rzecz jednak w tym, że twierdzenia

te są niezwykle ogólnikowe (przykładowo, wnioskodawca nie wskazał konkretnej sumy świadczenia otrzymanego od zakładu ubezpieczeń, daty jego wypłaty, nazwy zakładu ubezpieczeń ani też żadnych bliższych okoliczności zdarzenia), nie zostały poparte dowodami o charakterze nieosobowym, ponadto nie znajdują potwierdzenia w depozycjach uczestniczki oraz świadków A. i M. W.. Doskonałą egzemplifikacją powyższego jest ta część relacji przywołanych osób, w których odnoszą się one do wartości pieniędzy zebranych w ramach prezentów ślubnych. J. T. podaje kwotę ok. 40.000 zł, tymczasem według uczestniczki była to kwota 18.000 zł, a według jej rodziców kwota 10.000-11.000 zł albo ok. 16.000 zł. O ile jeszcze trzy ostatnie kwoty są do siebie zbliżone, o tyle wartość podana przez wnioskodawcę jest znacznie wyższa. Nie może przy tym ująć uwadze, że uczestniczka podnosiła, że zebrana suma była przeznaczona m.in. na pokrycie kosztów wesela oraz zadłużenia wnioskodawcy, które powstało przed ślubem (okoliczność przyznana przez wnioskodawcę). Uwypuklić należy także, że suma spornych prac wedle wyliczenia powoda to kwota znacznie przekraczająca 60.000 zł, a więc nawet kwota 40.000 zł podawana przez J. T. byłaby niewystarczająca na jej pokrycie. Oczywiście wnioskodawca miał możliwość finansowania budowy z wynagrodzenia swojego i małżonki, rzecz jednak w tym, że po pierwsze strony odmienne przedstawiły jego wartość, po drugie, uczestniczka od sierpnia 2009 roku przebywała na urlopie macierzyńskim a następnie wychowawczym, a zatem to na wnioskodawcy spoczywał ciężar utrzymania wówczas już trzyposobowej rodziny zarabiając 2.500-3.000 zł, przy czym obciążały go jeszcze zobowiązania sprzed ślubu, które małżonkowie spłacali w trakcie małżeństwa. Zadłużenie wnioskodawcy z tytułu kredytów bankowych, którego wartość na dzień ślubu nie wynosiła 7.000 zł jak podawał to wnioskodawca, a 18.457,01 zł, a które to zadłużenie zostało spłacone w przeważającym zakresie (ponad 16.000 zł) już w 2010 roku. Co istotne, wnioskodawca wprost przyznał, że kredyt skończył spłacać po ślubie, częściowo z „czapkowego”, a więc niewątpliwie z majątku wspólnego. Podkreślić należy, że uczestniczka wykazała, że całe istniejące na dzień zawarcia związku małżeńskiego zadłużenie wnioskodawcy zostało spłacone, zaś wnioskodawca żadnym dowodem nie wykazał, że spłaty nie dokonał z majątku wspólnego stron. Jednocześnie należy przypomnieć, że rodzice uczestniczki darowali jej 100.000 zł, z czego połowa została przeznaczona na postawienie stanu surowego budynku. Gdyby faktycznie, jak przedstawia to wnioskodawca, strony finansowały samodzielnie budowę domu, to taka darowizna i to udzielona przed formalnym zawarciem umowy w formie aktu notarialnego, byłaby zbędna. Uwypuklić wreszcie należy, że strony samodzielnie sfinansowały prace o wartości przekraczającej wedle niekwestionowanego wyliczenia biegłego kwotę 67.400 zł, a jednocześnie w sprawie nie zostało wykazane, aby poza wynagrodzeniem za pracę strony posiadały inne źródło dochodów. Wprawdzie J. T. powołuje się na fakt otrzymania zwrotu podatku z tytułu pracy w Anglii i kwotę wypłaconą na skutek likwidacji ksiąteczki mieszkaniowej, to jednocześnie suma tych kwot oscyluje wokół 10.000 zł i jak wskazała uczestniczka została przeznaczona na bieżące potrzeby stron. Okoliczności przeciwnej również nie wykazał wnioskodawca. Odnośnie zaś odszkodowania wypłaconego w związku z wypadkiem, jego wartość nawet nie została podana. Uwadze Sądu nie uszło również, że wnioskodawca nie przedstawił żadnej faktury, z treści której wynikałoby, że w zakresie spornych nakładów, pokrył wydatek w określonej wysokości, jak również dokumentów, które dawałyby podstawę do wniosku, że konkretna praca została wykonana na jego zlecenie. Dokumenty tego

typu przedstawiła natomiast uczestniczka, w tym przykładowo: protokół odbioru przyłącza wodociągowego, w treści którego, jako inwestor została wskazana ona sama oraz S. D. - kolega jej ojca, który pomagał przy budowie, czy też faktury za wykonanie przyłącza wodociągowego oraz przyłącza elektrycznego, wystawione na jej osobę. W ocenie Sądu uczestniczka wykazała, że otrzymała od rodziców darowiznę na poczet budowy domu w wysokości 100.000 zł, przy czym darczyńcy w sposób logiczny i przekonujący wykazali skąd pochodziły pieniądze przeznaczone na ten cel co bliżej wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia.

Reasumując Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenia wnioskodawcy na okoliczność finansowania budowy domu na nieruchomości uczestniczki są wiarygodne wyłącznie w zakresie, w jakim korelują z depozycjami E. T. oraz jej rodziców. W pozostałej części twierdzenia te nie zostały w dostateczny sposób udowodnione (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Za podstawę rozstrzygnięcia Sąd przyjął również opinię biegłego sądowego G. T.. Oceniając opinię biegłego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym oraz przeprowadzonych przez siebie oględzinach nieruchomości uczestniczki. W opinii podstawowej biegły wyjaśnił, że przeprowadził wycenę według cen aktualnych, przyjmując stan przedmiotu wyceny z daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego. Podniósł, że obydwie daty dzieli niewielki odstęp czasu (prawie 2 lata), w którym zarówno ceny transakcyjne, jak i wartość materiałów i robót budowlanych pozostawały na stałym poziomie. W opinii uzupełniającej biegły odniósł się do zarzutów podniesionych przez pełnomocników stron. I tak biegły wskazał, że przy określaniu wartości rynkowej przyłącza energetycznego nie uwzględnił wpłaty na przyłącze w wysokości 2.374,06 zł dokonanej przez uczestniczkę, albowiem była to opłata administracyjna, która nie wpływa na wartość samego przyłącza. Odnośnie wartości rynkowej stolarki okiennej podał, że obejmuje ona nie tylko kwotę wynikającą z faktury, ale nadto koszty transportu, montażu, narzutów związanych z zakupem, zysk wykonawcy, czy też stopień zużycia. W taki sam sposób została wyliczona wartość ogrodzenia terenu, przy czym w tym przypadku ustalona kwota stanowi 60% ogólnej wartości rynkowej ogrodzenia i odpowiada wartości zakupu materiałów, narzutów, transportu itp., a nie uwzględnia robocizny. Biegły zaakcentował przy tym, że przyjęty sposób wyceny jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa,

w tym rozporządzeniem rady ministrów z dnia 21 września 2004 roku w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego. Odnośnie przyjętej w opinii powierzchni zabudowy i użytkowej biegły wyjaśnił z kolei, że za punkt wyjścia do wyliczeń przyjął dane wskazane w zatwierdzonych projektach budowlanych. Jeśli chodzi o wartość gładzi wskazał, że ta została ujęta w wartości tynków, co zostało odnotowane w opinii. Ponadto podniósł, że: (1) wschodnia część ogrodzenia nie była brana pod uwagę przy obliczaniu wartości prac związanych z jego wzniesieniem, ponieważ uczestniczka wskazywała, że ten fragment został wzniesiony przez jej sąsiada, (2) wszystkie określone w opinii wartości odtworzeniowe zawierają narzuty związane z zakupem materiałów, transportem, pracą sprzętu, zyskiem i robocizną, (3) wartość rynkowa prac związanych z porządkowaniem terenu, wartość nawiezonego torfu i wykonanego trawnika nie została policzona z uwagi na brak sprecyzowanego rodzaju robót, ilości zużytego materiału oraz ilości robót.

Podkreślić w tym miejscu nadto należy, że po wydaniu przez biegłego sądowego opinii uzupełniającej strony, od początku postępowania reprezentowane przez zawodowych pełnomocników, nie zgłosiły do niej żadnych zastrzeżeń, nie wnosiły o jej uzupełnienie, ani o wezwanie biegłego na rozprawę.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznawanej sprawy był podział majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania. Z chwilą prawomocnego rozwiązania małżeństwa przez rozwód wyrokiem z dnia 8 grudnia 2015 roku ustała wspólność majątkowa małżeńska E. T. i J. T..

Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego

z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków (art. 31 k.r.o.).

Przepisy art. 46 k.r.o. oraz art. 567 § 3 k.p.c. stanowią, że do podziału majątku objętego wspólnością ustawową w kwestiach nie unormowanych stosuje się przepisy o dziale spadku od art. 680 - 689 k.p.c. Te ostatnie zaś (art. 688 k.p.c.) odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności. W świetle art. 210 k.c., każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności.

Jak wynika z powołanych powyżej przepisów normujących postępowanie o podział majątku wspólnego, w postępowaniu tym Sąd w pierwszej kolejności ustala skład i wartość majątku wspólnego.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą, Sąd ustalił skład i stan majątku wspólnego na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, zaś według cen obowiązujących w chwili orzekania (tak np. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 lutego 2018 roku, III CZP 103/17, OSNC 2019/2/13).

Strony zgodnie wskazały, że w skład majątku wspólnego stron na dzień orzekania wchodzi jedynie prawo własności samochodu osobowego marki M. (...), rok produkcji 2004, o wartości 20.000 zł. Pozostałym majątkiem wspólnym w postaci ruchomości: szlifierki do czyszczenia gałęzi, wkrętarki, kątówki i młota udarowego strony zgodnie podzieliły się poza postępowaniem sądowym. Niespornym między stronami było również, że J. T. w dniu 20 listopada 2014 roku pobrał z rachunku wspólnego kwotę 7.000 zł, którą przeznaczył na sfinansowanie własnych potrzeb przesuwając wskazaną kwotę do swojego majątku osobistego.

Mając na uwadze powyższe Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków wchodzi prawo własności samochodu osobowego marki M. (...), rok produkcji 2004, o wartości 20.000 zł i zgodnie z wolą stron dokonał podziału tegoż majątku w ten sposób, iż opisane prawo przyznał na wyłączną własność wnioskodawcy, orzekając jak w pkt 1 i 2 postanowienia.

Osią sporu było ustalenie jak była wartość nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestniczki postępowania w postaci nieruchomości położonej w K., przy ul. (...), a także, jaka była wartość nakładów z majątku wspólnego stron na majątek osobisty wnioskodawcy – spłaty jego zadłużenia względem (...) Bank.

O czym była już mowa, finansowanie budowy domu na nieruchomości uczestniczki pochodziło z dwóch źródeł: z darowizny otrzymanej przez uczestniczkę do jej majątku osobistego od rodziców oraz z majątku wspólnego stron. Z przyczyn omówionych wyżej Sąd uznał, że z majątku wspólnego małżonków poczynione zostały nakłady w łącznej wysokości 67.400 zł, która to wartość została ustalona na podstawie opinii biegłego sądowego. W ocenie Sądu wnioskodawca nie zdołał wykazać, że nakłady z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestniczki przekraczały wskazaną wyżej kwotę. Przypomnienia wymaga, że wnioskodawca nie zdołał wykazać, iż ze wspólnych środków zostało sfinansowane przyłącze elektryczne i wodne, projekt domu, fundamenty, zakup cegieł, budowa dachu, a niewątpliwie to na nim ciążyła powinność udowodnienia powyższego, jeśli z przytoczonych twierdzeń chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. w zw.

z art. 13 § 2 k.p.c.). Jego twierdzenia we wskazanym zakresie pozostawały w sprzeczności z uznanym przez Sąd materiałem dowodowym, wskazanym we wcześniejszej części uzasadnienia. Zaznaczenia wymaga przy tym, iż w odniesieniu do wartości zakupionych cegieł biegły podniósł, iż w sprawie brak było jakichkolwiek bliższych informacji, jaki materiał ścienny (cegła pełna, pustaki ceramiczne, cegła dziurawka) i w jakiej ilości został nabyty, co uniemożliwiało przeprowadzenie jakichkolwiek wyliczeń. Tożsamą konkluzję biegły poczynił w odniesieniu do stali zbrojeniowej, co do której strony i świadkowie wskazywali, że została częściowo nabyta przez wnioskodawcę, a częściowo przekazana przez ojca uczestniczki, a także w odniesieniu do cementu, licznika elektrycznego, kominów, gładzi i ziemi, a więc materiałów zakupionych przez strony z ich wspólnych środków, także bowiem w tym przypadku ilość i rodzaj nabytych materiałów nie zostały wykazane. Podkreślić w tym miejscu należy, że strony postępowania od początku reprezentowane przez zawodowych pełnomocników nie przedstawiły dowodów w powyższym zakresie a jednocześnie strony składając zeznania we wskazanym zakresie nie były w stanie same podać bliższych danych, o których mowa. Te zaś konieczne były przy dokonaniu wyliczeń przez biegłego. Bez tych danych zarówno w zakresie

ilości, jak i jakości zakupionych wspólnie przez małżonków materiałów biegły nie dysponował danymi, które mógłby uwzględnić w wydanej opinii. W konsekwencji danych tych również Sąd nie był w stanie pozyskać i przedstawić biegłemu, przy czym te aby mogły stanowić podstawę opinii biegłego musiałyby być w sposób nie budzący wątpliwości Sądu wykazane. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego G. T. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie opinii tej nie podważają pozostałe dowody zebrane w sprawie, nie była ona również, co należy z całą mocą podkreślić

– po wydaniu opinii uzupełniającej – podważana przez strony postępowania. Na koniec przypomnienia wymaga, że zaferowany przez uczestniczkę materiał dowodowy był wystarczający do przyjęcia, iż sporna część nakładów została pokryta przez darowiznę, którą E. T. otrzymała do majątku osobistego od swoich rodziców.

W odniesieniu do zadłużenia J. T. istniejącego na datę zawarcia przez strony związku małżeńskiego Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez (...) Bank, z których niespornie wynika, że wynosiło ono w chwili zawarcia związku małżeńskiego stron z tytułu: umowy o kartę kredytową - 2.439,29 zł, umowy kredytu gotówkowego - 2.620,31 zł, umowy o kredyt w (...) 13.397,41 zł, a więc łącznie 18.457,01 zł, i zostało spłacone odpowiednio w dniach 11 marca 2014 roku, 9 lipca 2010 roku i 23 grudnia 2010 roku ze środków wspólnych stron. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów w sprawie, z których wynikałoby inne źródło finansowania zobowiązań wnioskodawcy niż majątek wspólny stron. W szczególności żadnych dowodów w tym zakresie nie zaferował sam zainteresowany, reprezentowany w sprawie przez zawodowego pełnomocnika, a to na nim niewątpliwie ciążył obowiązek wykazania powyższego skoro wywodził on z tego skutki prawne dla siebie.

Przypomnienia wymaga w tym miejscu, że stosownie do treści przepisu

art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Nakłady poczynione na rzecz są to koszty poniesione w związku z zachowaniem, używaniem lub ulepszaniem tej rzeczy, natomiast wydatki poniesione na rzecz są to koszty związane z jej nabyciem. W świetle powyższej definicji, postawienie ogrodzenia na nieruchomości uczestniczki, wykonanie instalacji elektrycznej, hydraulicznej i kanalizacyjnej, a także obrzeży i wylewek, jak również zakup i montaż okien oraz położenie tynków w budynku mieszkalnym wzniesionym na przedmiotowej nieruchomości, o łącznej wartości 67.400 zł, należy uznać za nakłady na majątek osobisty uczestniczki o charakterze użytecznym (czyli mające na celu ulepszenie rzeczy, podniesienie jej funkcjonalności i wartości). Ze względów przytoczonych powyżej Sąd uznał, że nakłady te pochodziły z majątku wspólnego małżonków, stąd podlegają one rozliczeniu. Jednocześnie w myśl art. 45 § 3 k.r.o. przepisy dotyczące zwrotu wydatków i nakładów stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego. W konsekwencji Sąd uznał, iż spłatę z majątku wspólnego zadłużenia J. T. w (...) Banku w kwocie 18.457,01 zł, powstałego przed zawarciem przez strony związku małżeńskiego, należy uznać za nakłady na majątek odrębny wnioskodawcy. Niewątpliwie również tego rodzaju nakładem było pobranie przez wnioskodawcę ze wspólnego konta kwoty 7.000 zł i przeznaczenie jej na osobiste potrzeby wnioskodawcy i przeniesienie do majątku osobistego.

Skoro udziały małżonków w majątku wspólnym były równe, połowę w/w nakładów poniesionych z majątku wspólnego strony winny sobie wzajemnie zwrócić. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy tytułem spłaty i rozliczenia nakładów kwotę 10.971,50 zł (nakłady na majątek odrębny wnioskodawcy to kwota 25.457,01 zł, do której należy doliczyć wartość prawa własności samochodu marki M. – 20.000 zł, co daje łącznie kwotę 45.457,01 zł, z kolei nakłady na majątek odrębny uczestniczki to kwota 67.400 zł; różnica między obiema kwotami wynosi 21.942,99 zł, a połowa tej kwoty to po zaokrągleniu 10.971,50 zł), płatną w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., ustalając, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie, co stanowi zasadę w postępowaniu nieprocesowym. Jednocześnie Sąd

odstąpił od obciążenia stron postępowania nieuiszczonymi kosztami sądowymi na podstawie art. 102 k.p.c. w z. z art. 13 § 2 k.p.c. z uwagi na sytuację majątkową stron.